

XXVI.

Forflag til Lov,

indeholdende

nogle Forandringer i Forligslovgivningen.

(Forelagt i Landstinget den 30te November 1875 af Justitsminister Mellemann).

§ 1.

Forlig indgaaede i Forligskommissionsmøder, der ere afholdte udenfor de Tider, om ved almindelig Regel ere hertil bestemte, have ikke Eksekutionskraft førend fra den Dag af, da det nærmest paafølgende ordentlige Forligskommissionsmøde holdes. Egeledes skulle Forlig, der ere indgaaede for andre Forligskommissioner end den, for hvilken Sagen efter Lovgivningens almindelige Regler eller efter Vedtagelse i Gjældsbreve eller Kontrakt skulde indbringes, først anses for erigible fra den Dag af, da det nærmest paafølgende Møde af rette vedkommende Forligskommission holdes.

§ 2.

Foruden de Tilfælde, i hvilke man efter de hidtil gjældende Regler kan gaa Forligskommissionen forbi, skal dette ogsaa være tilladt:

- a) i paatrængende Sager,
- b) i Kontra- og Kontinuationsføgsmaal,
- c) i Sager, som kunne forfølges efter Reglerne i Forordningen af 25de Januar 1828.

Derimod ophæves den ved Forordningen af 10de Juli 1795 § 23 hjemlede Ret til at undlade Forligsprøve i civile Sager, som anlægges efter vedkommende Ministeriers eller Dyrigheders Foranstaltning, eller som anlægges mod de nævnte offentlige Myndigheder.

§ 3.

Stævning mister ikke sin Gyldighed, fordi den er forkyndt, forinden Forligsmægling har fundet Sted, men hvis Forligsmæglingen ikke er sluttet til den Tid, Stævningen falder i Rette, giver Retten efter Sagløgerens Begjæring den fornødne Udsættelse med Sagens Inkamination.

§ 4.

Uoverensstemmelser mellem Forligsklagen og Stævningen, Paastandene eller iøvrigt den under Sagen brugte Procedure skulle ved Bedømmelsen af Forligsmæglingens Behørighed ikke komme i Betragtning, naar der har været prøvet Forlig mellem Parterne, og der ikke er særlig Grund til at antage, at den stedfundne Forligsmægling udelukkende har været indskrænket til det i Forligsklagen Indeholdte.

§ 5.

Forligskommissionerne skulle ikke være berettigede til at udsætte Sagen, naar nogen mødende Part herimod gjør Indsigelse. Det Samme skal ogsaa gjælde om Retterne i de Tilfælde, hvor Forligsmæglingen er henlagt til dem.

§ 6.

Det i den hidtilgjældende Lovgivning indeholdte Forbud imod, at Sagførere eller disses Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen, ophæves.